

מסורת הש"ם

(א) זיל עב... (ב) זיל יהא... (ג) זיל יהא... (ד) זיל יהא... (ה) זיל יהא... (ו) זיל יהא... (ז) זיל יהא... (ח) זיל יהא... (ט) זיל יהא... (י) זיל יהא...

הנהגות הב"ה

(א) נב' ופתי' וחסד' וחסד'... (ב) זיל יהא... (ג) זיל יהא... (ד) זיל יהא...

מוסף רש"י

משך ידו את לוציט'... משה קב"ה את ידו מן המלל... משה קב"ה את ידו מן המלל... משה קב"ה את ידו מן המלל...

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מב.

עין משפט

נר מצוה

א א מ"י מ"ו מהלכות... מלכות הלכה ג סמג... עין קב... ב ב מ"י סג הלכה כ:

תורה אור השלם

1. ויהי ויהא בשער בנימן... ויש בעל פקדת וישו... ויראה בן שלמה בן... ויגיד ויחפש את ידמיו... והביא לאמר אל... הכשרים אהב נפל...

2. כי עדר נתן גלמוד... ואש אכלה אהרן שחר... איוב טו לו... ואמרתי ללבבך מי... ילד לי את אלה ואני... שכולה וגלמודה וזה... וזהו ואלהי מי גדל... אני נשארו לברך אלה... איפה הם...

3. ישיערו מט כא... יום מלכנו החלו... שרשים חמת מין משך ידו... את ל' ציצים: וישע' ו... גם הוא לי ליישורה בי... לא לקניו נתן וכו':

4. איוב יג טו... לא ישב בקרב ביתי... עשה רמיה דבר שקרים... לא יבין לגנני עיני...

5. כי לא אלהי רשע... אהב לא יגר: רש"י... החליט ה'... והיה בקרבכם אל... המלחמה וגוש פרק... ודבר אל העם:

6. דברים כ ב... ואמר אלהם שמע... ישראל אתם קרבים... היום למלחמה על... איביכם אל ידך לבבכם... אל תיראו ואל תחפזו... ואל תערצו נפשיכם:

7. דברים כ ג... והקמו האנשים אשר... נקבו בשמות החזיקו... בשבתי וכל משרייתם... הלבישו מן השלל... וילבשו ויגעלו... ויאכלום וישקום ויפסום... וינהלום במדברם לכל... כושל ויביאום ירוח עור... התקמרים אצל אחיהם... וישבו שמרו:

8. דברים כ ד... בי יי אלהיכם והולך... עמכם להלחם לכם עם... איביכם להושיע... אתכם: דברים כ ד... ויהי קול השופר... הולך וחקק מאד משה... דבר והאלהים יענו... כקול: סימות יי ט...

9. ודברי השטרים אל... העם לאמר מי האיש... אשר בנה בית תרש ולא... זכבו ילך וישב לביתו ו... ימות במלחמה ואיש... אחיו יתנבט: דברים כ ה

משורה בלחמה. נראה היא דלה תנה הכי משוח מלחמה נעשה שמדבר אל העם כיצד דקדמי נפרק אלו נאמרין (לעיל דף לב). מקרא ככורים כיצד משוח דהתם סליק מיניה דמי לעיל מיניה ואלו נאמרין בלשון קודש אצל מימה למה הקדים פרק זה קודם פרק עגלה ערופה והלא שנה משוח מלחמה בבבא אחרונה אחרי כולן ויש לומר דהתם הקדים פרשת עגלה ערופה משום דליירי נפרשת המלך נקט נמרית פרשת עגלה ערופה אצל הכה שנה לפרשה מקדים משוח מלחמה משום דזוטרי מיליה ופסיק ושדי להו ואת' וליטני לעיל פרשת משוח מלחמה דקמי

פרשת עגלה ערופה יש לומר דלח שיך למימר פרשת משוח מלחמה שהרי לא נתנה משוח מלחמה קריאה אלא משום התראה: **הב"י קאמר** שנאמר דבר. ירושלמי למה נגין דכתי' ודבר הרי ק"ש דכתי' בה ודברת נס והיא נאמרת בכל לשון אלא נגין דכתיב בה אמירה הרי פרשת ודו מעשר הרי כתיב בה אמירה והיא נאמרת בכל לשון אמר רבי חגי נאמר כלן הגשה ונאמר להלן הגשה ונגשו הכהנים בני לוי מה נגישה שנא' להלן בלשון קודש אף כלן בלשון קודש עד כהן כרתי עקיבא דלמחר לשונות רצינין אי כרתי ישמעאל דלמחר לשונות כפולין הן ברס מאי אמר ר' חייל דר אלא נאמר כלן נגישה ונאמר להלן נגישה ונגש משה אל הערפל מה לשם לשון הקודש אף כלן לשון הקודש ס' מסתבירא דלף ופקדו שרי נכחות כראש העם ואחרי כן ונגש הכהן ודבר אל העם נמר דמתקן להון הוא משמע לון:

הדרן עלך אלו נאמרין

משוח מלחמה כבשעה שמדבר אל העם בלשון הקודש היה מדבר שנאמר ויהיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן זה כהן משוח מלחמה ודבר אל העם בלשון הקודש ואמר אליהם שמע ישראל וגו' על אויביכם ולא על אחיכם לא יהודה על שמעון ולא שמעון על בנימין שאם תפלו בידם ירחמו עליכם כמה שנאמר ויחיוקו האנשים אשר נקבו בשמות ויחיוקו בשבתי וכל מערומיהם הלבישו מן השלל וילבישו ויגעלו ויאכלום וישקום ויפסום וינהלום בחמורים לכל כושל ויביאום ירוחו עיר התמרים אצל אויביכם אתם הולכים שאם תפלו בידם לבבכם אל תיראו ואל תחפזו וגו' אל ידך לבבכם מפני צהלת סוסים וציהצוה חרבות אל תיראו מפני הגפת תריסין ושפעת הקלגסין אל תחפזו מקול קרנות אל תערצו מפני קול צווחות יי כי ה' אלהיכם ההולך עמכם הם כאין בנצחוננו של בשר ודם ואתם באים בנצחוננו של של שובך מה היה סופו לסוף נפל בחרב ונפלו כלן כי ה' אלהיכם ההולך עמכם להלחם לכם וגו' זה מחנה הארון: **גמ'** מאי קאמר הכי קאמר שנאמר ודבר ולהלן אומר משה דבר והאלהים יעננו בקול מה להלן בלשון הקודש אף כאן בלשון הקודש תנו רבנן ונגש הכהן ודבר אל העם יכול כל כהן שירצה ת"ל ודברו השוטרים מה שוטרים בממונה אף כהן בממונה ואימא כהן גדול דומיא דשוטר מה שוטר שיש ממונה על גביו אף כהן שיש ממונה על גביו כהן גדול נמי האיכא מלך על גביו בעבודתו קאמר ואימא סגן סגן לאו ממונה הוא דתניא אמר רבי חנינא סגן הכהנים למה סגן ממונה שאם אירע בו פסול בכהן גדול כשם אירע בו פסול בכהן גדול אף לסגן גדולה של כלום: **מאי שנא שמע ישראל** למה ממחיל בלשון זה: **פעמיים מדבר עמם אחת בספר** כשצאלו מארלם: שמעו

הדרן עלך אלו נאמרין

משוח מלחמה. כהן ס' שמעיה כהן לכן שנאמר ונגש הכהן וגו'. ובגמרא פריך מאי קאמר: ויקומו **סאנשים**. כתיב בני פקח בן רמליהו שנלחם עם אחי נדבכי הימים ששבו מנני יהודה הרבה ושם היה נביא עודד שמו והויכוח לבני ישראל ואמר להם בחמת ה' על בני יהודה נתנס בידם והיכיתם בהם לאין מרפא ועשה אדם אומרים לכבוש אותם לעבדים שמעו והשיבו את השבוי וגו': **כלל כושל**. כל הכושלים שנהם שאינן יכולין לילך ברגליהם: **להלם סוסים**. לזקק סוסים קרוי להלם בלשון המקרא: **קלגסין**. חילות: **הגפם תריסין**. מגינין וסוגרין ומדקקין התריסין זה סמך לזה כדי שיקשו זה על זה והקול נשמע כקול המון לאיים על שנגדס: **שובר**. שר נכח הדורש: **גמ' מאי קאמר**. היכי יליף לשון הקודש מהכא: **דומיא דשוטר**. מירואה הוא. השופט ממונה על השוטר ששוטר עשו לנגשו את מי שיליה השופט לכוף: **ואימא סגן**. מדבר דברים הללו דהא ממונה הוא ויש ממונה על גביו: **למה סגן ממונה**. למה דבר הוא ממונה ומוקו: **שם אירע כו'**. אצל בעוד שלא אירע פסול לכהן גדול אין לסגן גדולה של כלום: **מאי שנא שמע ישראל** למה ממחיל בלשון זה: **פעמיים מדבר עמם אחת בספר**. כשצאלו מארלם: שמעו